LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

50 år

Vi kommer til din kirke, Gud,
i ydmyghed og glæde.
Med tak for år, som gik forud
vi for dit ansigt træde.
Du er vor frelser, Jesus Krist;
derfor hver søndag er en fest
her i dit hus og kirke.

Du tog imod os ved vor dåb,
da vi var ganske spæde.
Du gav os alle helgens håb
om salighed og glæde.

I Ordet møder du os her,
i brød og vin tillige.
Dér ser vi klart,
du har os kær,
vi ej i synden
blive.
Lis Lyrstrand

Lohals Kirke

Indviet den 26. oktober 1952 **Bygmester: Emil G. Jensen**

Nr. 11 November 2002 Årgang 52

LUTHERSK KIRKE
er **KIRKE-NYT** for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt og koster for 2002 100 kr.;unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Udgiver
Den evangelisk - lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion
Leif G. Jensen (ansv)
Vagn Lyrstrand
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
"Luthersk Kirke"
Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri Esbjerg

Internet-adresse
www.vivit.dk
E-mail:
post@vivit.dk

Andre adresser
Se bagsiden

Nye græsgange?

Omkring halvdelen af den danske befolkning tror, at der findes en form for højere magt. Men kun 2 procent går i kirke. Forståelsen af de kristne sandheder om Gud og menneske, frelse og moral står svagere end i mange år. Samtidig udfordres vi af nyreligiøsitet, islam og indiske religioner. - Mange søger nye græsgange.

Kristendom på retur?

I en undersøgelse fra okt. 2002 fremgår det, at danskerne er de mest religiøse i Norden. 53% af befolkningen svarer ja, når de bliver spurgt, om de tror på Gud. Men når det kommer til spørgsmål om troen på et liv efter døden, himmel og helvede, tror kun få på de kristne grundsandheder; troen forståes snarere som den enkeltes fornemmelse af en højere magt i tilværelsen.

At religiøsiteten ikke nødvendigvis knyttes til den kristne tro og kirke afspejles i et faldende medlemstal i landets største kirkesamfund, folkekirken: fra 92% i 1984 til 84% i 2002. Tendensen mærkes også i andre kirkesamfund.

Det religiøse menneske søger nye græsgange! Kirken står overfor et problem: Skal den tilpasse troens indhold til det, mennesker søger? Eller skal den blive ved de bibelske grundsandheder om Jesus Kristus som Guds Søn, skabelse, syndefald, jomfrufødsel, forsoning, holde fast ved de 10 bud og forkynde evangeliet til omvendelse og tro? Kan det overhovedet gøres på en nutidig måde, uden at ændre på væsentlige dele af den kristne tro?

Et flertal i folkekirken mener nok, at kirken bør stille sig tilfreds med at betjene folk med de ceremonier, de ønsker ved dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Det høje medlemstal tages til indtægt for, at danskerne trods alt ikke er til at jage ud af kirken. Men andre er rede til at indrette sig og forandre gudstjenestens form og indhold efter, hvad "moderne" - og især unge - mennesker finder vedkommende her og nu. - Hvad gør vi?

Opbrud

Hovedproblemet er uden tvivl, at befolkningen i det store og hele er uden kendskab til den Gud, der bekendes i kirken om søndagen: Faderen, Sønnen og Helligånden. De fleste medlemmer og mange præster er i stilhed brudt op fra den kristne tro. Praktiserende kristne mærker i disse år mere og mere, hvad der er sket med folket og med folkekirken. Og uroen breder sig.

Ikke så få unge bryder både op fra deres trosgrundlag og kirketilhørsforhold. Nogle gør det i jagten efter at opleve et varmere fællesskab. Andre søger den personlige tros-oplevelse. Den officielle kirke har ikke længere patent på gudstjeneste, dåb og nadver. Folk kan selv - hvis det er dét, de får lyst til! Tidligere deltog kristne i menighedens gudstjeneste og liv, fordi de vidste, at de skulle, og at noget var sandt og noget andet falsk! I dag går mange kun efter lysten til fællesskab og oplevelse, uden at man bliver personligt forpligtet. I missions-foreninger og menigheder mærkes det i vigende medlemstal og kirkegang.

Du må have en slags pubertet for at finde det personlige forhold til Gud. Så snart du har fået det, får du en forpligtelse. Og du må tilbage til menigheden.

Frit efter Søren Kierkegaard

Udfordringen er:

- at bryde op fra det, som er falsk, uden at svigte det, som er svagt;
- at fastholde evangeliet om frelse ved omvendelse og tro på Jesus Kristus og samtidig leve aktivt i det 21. årh.;
- at blive ved den betingelsesløse tilgivelse, som gives i dåb og nadver, samtidig med at man fastholder, hvad Gud kræver af os i De ti bud;

Hvis den menighed og kirke, man tilhører, har tilsidesat troen på Kristus for at tilpasse sig til tidens tankegang, må man bryde op. Men tager man afsked med sin menighed af andre årsager, kan man være på vej bort fra troens grund og stå i fare for at svigte dem, Gud kaldte os til at leve sammen med i varig troskab.

Kristi kors og Guds trofasthed

Jesus og hans apostle var helt på det rene med, at budskabet om en lidende frelser, der dør og opstår for os, aldrig ville kunne appellere til masserne. Alligevel forbliver det til alle tider "Guds kraft til frelse". Derfor må forkyndelsen om den lidende frelser på korset aldrig udskiftes med et "korsshow" omgivet af smarte reklameindslag.

Vi har brug for en grundig bibelsk undervisning gennem prædiken, sang og gudstjeneste med Jesu død i vort sted som centrum. Her lærer vi Guds trofasthed og nåde at kende. Og derved vokser glæden over at høre sammen i en menighed og iveren for at invitere andre ind i Guds trofasthed.

Leif G. Jensen

Hele Langeland skal ha' mad!

Alle helgen søndag fejrede Langelands Menighed 50-års jubilæum for sin kirke. I festgudstjenesten blev der prædiket som følger over Esajas 49,13-16.

Kære Menighed!

Tillykke med den store dag! Det er jo stort, når en menighed kan rejse en kirke. Stort var det, da bygmesteren overrakte nøglen og pastor Walther Michael åbnede kirkedøren. Stort, når børn her blev båret ind i Guds rige gennem dåben. Stort, når en blev båret ud til den evige opstandelse, som vi mindes en Alle helgens dag. Mange i vore menigheder og andre kirker kan tænke på Lohals kirke som deres åndelige barndomshjem. Og stort, at så mange har villet takke Gud med os og følge opfordringen:

Kom med til fest!

Der er jo sket meget de sidste 50 år. Det fester vi for i dag. "Og så skal hele Langeland have mad" som jeg husker det sagt i min barndom, når der var familiefest, konfirmation eller fødselsdag. Man forstod da, at man var noget, når hele øen skulle have mad på ens festdag! Sådan er det i dag; det er ikke bare talemåde, men alvorligt ment. Derfor blev Lohals Kirke rejst, og derfor rejser vi til den søndag efter søndag fra hele Sydfyn, og vi rejser ud fra den til andre steder som "Skallen". Og vi indbyder vidt og bredt. Hvorfor? For at hele Langeland, og Sydfyn med, skal have mad. For "mennesket lever" som Jesus siger "ikke af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund!" Derfor siger også grundstensdokumentet, at "*fra* denne kirke" ikke bare inde i den, "skal Guds ord forkyndes" ikke bare i almindelighed, men "rent og uafkortet". Og for at det kan ses - at det er her, det sker - blev der taget initiativ til et spir med kors på toppen. Og gavlen fik et glaskors, der kan lyse i mørket. Der blev skrevet i aviserne som nu igen. Der er blevet indbudt. Og i menigheden blev der før indvielsen sunget som i dag: "Op alle folk på denne jord, Guds kærlighed at kende..."

ikke en museumsdag for fortiden men en missionsdag for evigheden

Sådan har det været menighedens melodi og bøn siden begyndelsen omkring 1865. Og vi ville gerne, at dagen ikke blev en museumsdag for fortiden, men en missionsdag for fremtiden. Også selv om vi kender os hjælpeløse som en menighed, der er kommet i olde-forældreklasse! Og det kan være nærliggende at sukke som kirkefolket i Zion: *Herren har svigtet og glemt mig!* Hvad er der at komme efter? Hvad er der at feste for her? - og for hele Langeland? Skulle vi ikke hellere give op?

Hør: Herren trøster dig!

Kære Festforsamling! Hør i dag Herrens ord, som omfatter Langeland og hele verden: *Himlen skal råbe af fryd og jorden juble, bjergene skal bryde ud i fryderåb!* - Hele jorden skal komme på den anden ende. Hvad der sker indenfor disse mure, har verdensvide følger. Det indebærer en helt ny fremtid, en helt ny verden, en helt ny natur! (som vi hører i Alle Helgen lektien fra Johs Åb.) Hvorfor? Svar: *For Herren trøster sit folk, han forbarmer sig over sine hjælpeløse.* - Det er det, der kan ændre verden og give hele Langeland mad: Ikke, hvad vi kan udrette med talegaver og evner, og hvad der ellers skal til for at banke et foretagende op. Vi er hjælpe-løse. Vi kan end ikke give andre troen, men så let fylde hinanden med mismod. Men...

Herren trøster sit folk. - Og hvordan det sker, taler Esajas meget om i denne del af sin profetbog, der begynder med ordene: "Trøst mit folk, trøst det! Tal til Jerusalems hjerte, at hendes skyld er betalt" (Es 40,1f). Og som Luther siger: "Hvor synden er tilgivet, dér er liv og salighed." Dér er Guds nye evige verden brudt ind i den gamle forkrænkelige verden. Da kan intet skille os fra Gud. Da bor Gud hos os, og vi hos ham - nu i troen, siden i skuen. Og himmel og jord skal glæde sig, som det siges i Romerbrevet 8, som pastor Petersen fra Tyskland læste fra ved indvielsen: "For skabningen venter med længsel på, at Guds børn skal åbenbares... med det håb, at også skabningen selv vil blive befriet fra trældommen under forgængeligheden og nå til den frihed, som Guds børn har i herligheden" (Rom 8,19 -21). Det er målet, som Gud har sat for sine hjælpeløse.

Men Zion siger: Herren har svigtet mig! Herren har glemt mig! - Sådan er den menighed, som Herren sætter i verdens centrum, og som han forbarmer sig over. Og man forstår, at den eneste årsag til, at de får barmhjertighed og håb, den må Herren finde hos sig selv. Og det gør han så. Hør, hvor effektfuldt han forkynder det: *Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte?* Selvfølgelig ikke! Det er umuligt. Men endnu mere umuligt er det, at Herren kan glemme sine: Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig! Altså dem, han førte gennem Det røde Hav som gennem en dåb; dem, han i ørkenen

Esajas 49

13
Himlen skal
råbe af fryd
og jorden
juble,
bjergene
skal bryde
ud i fryderåb,
for Herren
trøster sit
folk, han
forbarmer
sig over sine
hjælpeløse.
14
Men Zion
siger:
"Herren har
svigtet mig,
Herren har
glemt mig!"
15
Glemmer en
kvinde sit
diende
barn?
Glemmer en
mor det
barn, hun
fødte? Selv
om
de skulle
glemme,
glemmer jeg
ikke dig.
16
Se i mine
hænder har
jeg tegnet
dig,
dine mure
har jeg altid
for øje.

mættede med mad fra himlen, som ved alterbordet i kirken!

Hør: Herren husker dig!

Ja, ord kan sige så meget. Men er det mere end ord? 50 år efter den store udrejse til Babylon så det i Zion stadig ynkeligere ud; som man kan synes her i Lohals på frikirkens 50-års dag! Men hvad betyder det, at Herren "ikke glemmer"? Det betyder, at han husker og indfrier sine løfter, som Maria synger ved undfangelsen af Guds Søn: "Han husker på sin barmhjertighed, som han tilsagde vore fædre" (Luk 1,54); sådan, at han hander og griber håndgribeligt ind. Og her lyder det nu til den modløse menighed bag de ringe mure i Jerusalem: *Se, i mine hænder har jeg tegnet dig!* Og hvad så de så for sig? Har profeten stået der på Guds vegne med navnet Zion skrevet i hænderne? Eller har han lavet et mærke i sine hænder?

Vi ved ikke meget. Men vi ved, at han fortsatte med at trøste og tale. Og et par kapitler længere fremme hører vi ham tale til dem om Herrens tjener med ordene: "Han blev gennemboret for vore overtrædelser... Han blev straffet for at vi kunne få fred..." (Es 53). Ord, der opfyldes så tydeligt, da Jesus hænger på korset, og som en medkorsfæstet siger: "Dette er, hvad vi har forskyldt, men han har intet gjort." Eller for igen at sige det med ord fra Romerbrevet kap. 8, som blev læst ved indvielsen af disse mure: "Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af vores magtesløshed [ordr..'kødet'] det gjorde Gud: Han sendte sin egen Søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fældede dødsdom over synden..." (Rom 8,3).

Kære Festmenighed! Se i din anfægtelse og magtesløshed den korsfæstede Jesus Kristus for dig. Og du ser, at du er tegnet i Guds hænder med hans Søns blod!

i gudstjenesten rækker Herren sine hænder ud imod os

Jamen, hvor ser vi de hænder rakt imod os? Du ser dem i Den hellige Dåb, hvor du blev døbt til Jesu død og opstandelse. Du ser dem, hvor evan-geliet prædikes "rent og uafkortet". Du mærker dem ved håndspålæggelse i skriftemålets absolution. Og du mættes af disse hænder, når du i nadveren modtager hans legeme og blod, som blev givet hen og udgydt for os til syndernes forladelse.

Hør: Herren ser dig!

Det er det, der er sket indenfor disse mure i 50 år, og som stadig sker i hver eneste gudstjeneste: Dér rækker Herren sine naglemærkede hænder ud imod os og siger: *Dine mure har jeg altid for øje!* Og under hans barmhjertige øjne bliver vi ved at forkynde Guds Ord "rent og uafkortet". For hele Langeland skal have mad! Derfor fester vi! Amen.

Vagn Lyrstrand

Kirkeskibet i Lohals

Lohals Kirkes 50-års jubilæum blev fejret Alle helgens søndag med festgudstjeneste i kirken og efterfølgende samvær på Hotel Færgegården. Der var ca. 60 deltagere og gæster fra både Sjælland, Jylland og Tyskland.

Og havet var ikke mere

I gudstjenesten, der blev forestået af menighedens præst, medvirkede også kirkens formand pastor Leif G. Jensen, som talte i tilknytning til Åb. 21,1-7: *Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet var ikke mere.*

"Lohals Kirke er den eneste af vore kirker, som har et kirkeskib. Det skyldes nok, at flere af menighedens medlemmer var fiskere eller beskæftiget på havet med færgesejlads og andet. Og mange af andet erhverv, "boels-mænd" og håndværkere, havde deres skydepram ved stranden.

Havet tjente således som næringsvej og ekstra "mad på bordet". Men havet skilte jo også samtidig fra andre menigheder, som apostelen Johannes oplevede det, da han på grund af kristendomsforfølgelse sad på øen Patmos og skrev sin Åbenbaring til de menigheder i Lilleasien, som havet skilte ham fra.

Korset udstikker kursen

I kirken peger skibets stævn mod korset over alteret. Det kan koste "kors" at være en lille menighed adskilt fra andre. Men på korset har kirkens Herre hængt og overvundet både gudsforladt og dom. Det tomme kors kan da minde om, at kirkens Herre er den opstandne og levende Jesus, som kommer igen for at virkeliggøre løftet i Åb 21,3: *Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv vil være hos dem.*

Det gælder om at følgen kursen ved at holde sig Jesu kors for øje, som det tegnes for os i dåben, forkyndes i evangeliet, bliver særligt nærværende i nadveren, hvor den korsfæstede og igen opstandne Herre giver sit legeme og blod til syndernes forladelse!"

Formanden ønskede velsignelse til kursen fremover og overrakte på kirkesamfundets vegne et "søkort" i form af en ny alterbibel, som blev modtaget med tak. *VL*

Her ligger Lohals Kirke *

Færgegården, hvor der blev festet efter gudstjenesten

Lille menighed fejrer jubilæum

Klip fra reportage i
Fyns Amts Avis den 2. nov.

I år er det 50 år siden, den evangelisk-lutherske menighed på Langeland byggede en kirke i Lohals.

Af Susanne Jølck.
Foto Roland P.

LOHALS: Forhenværende murermester og kommuneingeniør Emil G. Jensen har et særligt forhold til sin nabo den evangelisk-lutherske frikirke på Østergade i Lohals. Ikke nok med, at han har tilhørt menigheden i hele sit 80-årige liv. Han har selv både tegnet og bygget den lille kirke.

I år er det 50 år siden, han som bygmester overdrog nøglerne til pastor Walther Michael.

Tanken om at bygge en kirke i Lohals opstod, fordi menigheden efterhånden blev for stor til at kunne rummes i private hjem, som det var sket fra frikirkens opståen på Langeland omkring 1865 og frem til begyndelsen af 1950'erne.

- Vi var efterhånden omkring 40, når vi holdt gudstjeneste, og så mange kunne der næsten ikke være i et privat hjem. I mit hjem sad vi på loftstrappen og i entreen foruden i

Marie Jensen ved orglet

begge stuer, for at kunne være der allesam-men, siger Marie Jensen.

Forslaget om at bygge kirken i Lohals kom fra præsten, og der blev samlet penge ind fra nær og fjern, indtil man havde de 45.000 kroner byggeriet ville koste. Emil G. Jensen tegnede kirken og stod for murerarbejdet. Han brugte også sin sommerferie på pro-jektet og byggede egenhændigt både prædikestol, alter og buen ind til koret.

Byggeriet blev indledt i marts 1952, og 26. oktober samme år blev den indviet med "en smuk og velbesøgt højtidelighed", som den udsendte fra Langelands Avis skrev i sit fyldige referat af begivenheden.

Inventaret blev for en stor dels vedkommende foræret kirken. Således både lysestagerne på alteret, kirkeskibet, døbefonten og sågar det lille kirkespir.

At kirken blev bygget i Lohals, var ingen tilfældighed. Lohals og Bastemose var den evangelisk-lutherske frikirkes højborg på Langeland.

Dengang som nu var der gudstjeneste to-tre gange om måneden, og de søndage, der blev sprunget over, var der i stedet læsegudstjenester i private hjem. I dag er der også gudstjenester i medborgerhuset Skallen i Svendborg en gang om måneden.

red. VL

Fakta om frikirken i Lohals

Ifølge et ældre medlem er den evangelisk-lutherske frikirke ligesom folkekirken, bare bedre. Medlemmerne betaler ikke kirkeskat, men yder bidrag efter økonomisk formåen. Vi prædiker gammeldags kristendom og betragter bekendelsen som forpligtende, ikke bare et stykke papir, siger pastor Vagn Lyrstrand.

KIRKE-NYT

fra
Den evangelisk-lutherske Frikirke

2. årgang

Nummer11 NOVEMBER 1952

Kirkeindvielsen i Lohals

Søndag d. 26. oktober 1952 var en stor festdag for Den evangelisk-lutherske Frikirke, særlig for vor menighed på Langeland. På denne dag kunne vi indvie en ny kirke i Lohals til Guds ære og tjeneste.

Det havde været et længe næret ønske at få et kirkeligt hjem. Ind-til nu samledes menigheden i private hjem, men da pladsen var ved at blive for trang, trængte opførelsen af en kirke sig mere og mere på. I flere år samledes penge ind til et byggefond, der blev nedsat et byggeudvalg, og da der så kom en pengegave fra herr A. Nielsen i Cleveland, kunne vi begynde med byggeriet den 1. marts i år.

Bygmester Emil G. Jensen ledede opførelsen. Kirken, som er bygget af røde mursten, tager sig smukt ud, både ind- og udvendig. Såvel alter som prædikestol er muret op med røde mursten. Kirken er forsynet med et spir, og vinduerne er engelske murstensglas, der præsenterer sig meget smukt. På kirkens facade er anbragt et kors, der oplyses indefra.

På indvielsesdagen gik menigheden i procession fra bygmester Emil Jensens hjem til kirken. Nøglen til kirken blev overrakt af byg-mesteren til kirkens formand, som åbnede kirkedøren i Jesu navn. Mange smukke blomster var sendt. Ved orglet, som er en gave fra Martin Gregersens dødsbo, sad dennes datter, fru installatør A. Kofoed Dam. Kirkepræsident, pastor dr. Petersen og pastor Paul Michael medvirkede ved indvielsen og bar de hellige kar og kirkens bøger, som ved alteret overraktes til kirkens præst, som anbragte dem på deres plads på alteret. Pastor P.Michael læste indgangs-bønnen, hvorefter menigheden sang "I Jesu navn skal al vor gerning ske." Derefter talte pastor W.J.Michael kort i dagens anledning, oplæste grundstensdokumentet, takkede byggeudvalget, bygmesteren og håndværkerne for det smukt udførte arbejde og alle og enhver, som på den

ene eller den anden måde havde hjulpet med at bygge og udsmykke kirken, og foretog så indvielsen i den treenige Guds navn. I indvielsesprædikenen talte pastor W.J.Michael ud fra Matthæus-evangeliet kap.17,1-8, Jesu forklarelse på bjerget og påviste, at ordet "Her er godt at være" også kan anvendes på vor nye kirke, thi der skal Jesus forherliges ved evangeliets forkyndelse og sakra-menternes forvaltning, og dér, hvor Jesus således forherliges, dér gælder ordet "Her er godt at være." Efter gudstjenesten overrakte pastor dr. Petersen lykønskninger fra den tyske frikirke, fra Missourisynoden og fra sin egen menighed.

I middagspausen var der fælles middagsbord på pension "Langeland" i Østrehuse. Gæsterne befordredes med ekstrabusser fra Lohals til Østrehuse. Ved det festlige samvær holdtes mange taler i dagens anledning og forskellige sange blev sunget.

Om eftermiddagen holdtes atter gudstjeneste. Pastor Paul Michael prædikede ud fra Salme 26 om de kristnes kærlighed til Guds hus og viste, hvori den består, nemlig i kærlighed til at høre Guds ord, og at de kristne derfor gerne kommer til gudstjenesten. Derefter talte pastor Petersen, som lagde Rom.8 til grund for sin prædiken og talte indtrængende om, at intet kan skille os fra Guds kærlighed i Jesus Kristus. Et sangkor forøgede feststemningen med flere sange. Efter gudstjenesten takkede pastor W.J.Michael dr.Petersen for, at han var kommet til stede til trods for den lange rejse, og festen sluttede med sangen "Brødre og søstre vi skilles nu ad".

I indvielsen deltog et par hundrede mennesker, mange fra vore menigheder på Fyn, i Jylland og København, håndværkerne, der har bygget kirken, og mange gæster fra Lohals og omegn. Mandag aften talte pastor O.Hjort i kirken ud fra Joh.6 om Jesus, som er livets brød. Kollekten ved indvielsen gav kr. 788,55.

Pressens radioavis bragte lørdag den 25.kl.12.30 og søndag aften kl.22 en meddelelse om indvielsen. Alle aviser på Langeland bragte såvel før som efter højtideligheden kortere eller længere artikler med billeder af kirken. Ligeledes bragte Svendborg Avis meddelelser og et billede af alterpartiet med overskriften smukt kirke-interiør i Lohals. Berlingske Tidende bragte også i søndagsudgaven en kort notits.

Måtte Herren vor Gud sætte kirken i Lohals til velsignelse for mange. - "Herren vor Guds livsalighed være over os. Og frem vore hænders værk for os, ja, frem vore hænders værk" (Salme 90,17).

Walther J. Michael

Alle Helgen

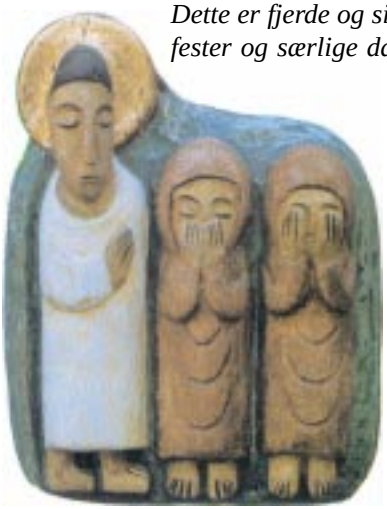

Dette er fjerde og sidste del af en gennemgang af kirkeåret, dets fester og særlige dage.

Alle Helgens Dag

- er egentlig den 1. nov, en mindefest for alle de hellige, som er gået forud for os ind til herligheden. Denne fest kan holdes enten som en stor hvid eller gylden fest for den store hvide flok for Lammets hvide trone - eller som en kirkefest, altså rød, som en henvisning til martyrernes blod såvel som til den Helligåndens ild, Kirken er sat til at sprede og tænde i menneskers hjerter.

Jais H. Tinglund

Jesus trøster Jerusalems døtre. - Og en dag skal Gud tørre hver tåre af alle de helliges øjne.

Fra menighederne

Martinskirken, København

Konfirmation

Søndag den 20. oktober fejrede Martins Menighed konfirmation af *Le Lyrstrand*, født 18.10. og døbt 23.10.1988. Faddere var Inge og Bent Nielsen samt Jette Horn.

Konfirmationsordet var Johs 4,14: "Den, der drikker af det vand, jeg giver, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give, skal blive en kilde med vand til evigt liv."

Tillykke og velsignelse ønskes! *VL*

Efterårslejr for unge

11.-13. okt. samledes 20 unge i *Kuk-kassen* ved Ganløse vest for København. Det var langt ude på landet; men alle nåede frem inden midnat! Emnet var *Sangen om Korset* med bibeltimer, skovtur, korøvelse, gruppesamtale og bibelmeditation. Søndagens nadvergudstjeneste var forberedt af stud. theol. Magnus Sørensen med en solid gennemgang af gudstjenesten indhold.

Kukkassens unge

Ægteskabsindgåelse i Martinskirken

Den 26. okt. blev *Sanne Kristiansen* viet til *Niels Peter Emme*.

Vielsesordet var "Jeg ved, hvilke planer, jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb" (Jer 29,11).

Tillykke og velsignelse ønskes! *VL*

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Skærvegyden 7, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København. Martins Menighed
Søndag 10. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 17. nov. kl. 16.30
Søndag 24. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 1. dec. kl. 10 m. nadver
Søndag 8. dec. kl. 10 m. nadver
Søndag 15. dec. kl. 10 "Ni læsninger"
Søndag 22. dec. kl. 16.30
Juleaften 24. dec. kl. 15

Langeland, Lohals kirke
Søndag 10. nov. kl. 16
Søndag 17. nov. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 24. nov. kl. 15. i "Skallen", Møllergade 99 Svendborg
Søndag 1. dec. kl. 16 m. nadver
Søndag 8. dec. ingen
Søndag 15. dec. kl. 14 m. efterflg. Adventsfest i Simmerbølle
Søndag 22. dec. kl. 10.30 m.nadver
Juleaften 24. dec. ingen

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej
Søndag 10. nov. kl. 14 m. nadver
Søndag 17. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 24. nov. kl. 14
Søndag 1. dec. kl. 10 m. nadver
Søndag 8. dec. ingen - se Århus
Søndag 15. dec. kl. 10 m. nadver
Søndag 22. dec. kl. 14
Juleaften 24. dec. kl. 16

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14
Søndag 10. nov. kl. 10 (9.20 skrifte)
Søndag 17. nov. kl. 16
Søndag 24. nov. kl. 19.30 m. nadver
Søndag 1. dec. kl. 16 m. nadver
Søndag 8. dec. kl. 14 m. adventsfest
Søndag 15. dec. kl. 16
Søndag 22. dec. kl. 10
Juleaften 24. dec. kl. 14

Ved Lohals Kirkes indvielse
Til det Guds Ord, der som en sol
med liv og lys kan virke
vi rejste denne præd'kestol,
vi bygte denne kirke.
Vi hellige dens skib og kor,
dens døbefont og alterbord:
Guds Ord de skal tilhøre!

Grundtvig

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661
Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447